

Pokračování ze strany 8

tou, protože jen o pár desítek metrů dál leží státní hranice s Polskem.

Pokud se Vám zdála procházka krátká, můžete si přidat ještě procházku samotnou osadou.

Ta je poprvé zmiňována v roce 1361. Německý název obce zní Potschendorf. Obyvatelé se živilí zemědělstvím, tkalcovstvím a těžbou. Byl zde černouhelný důl, a také vápencový lom. Vápenec se zde zpracovával přímo ve dvou pecích na pálení vápna (k jejich zbytkům se kvůli husté vegetaci dostaneme již jen stěží). Bečkovské vápno bylo mezi staviteli vyhlášené – kdo jste někdy čistil staré cihly, tak víte, že

prostě drží...

V loňském roce jsme v Městském muzeu Žacléř připomínali Bečkov na výstavě o vodních mlýnech. Ten zde stával již v sedmáctém století a „do nedávna“ fungující Feestův mlýn na lisování lněného oleje a mletí obilí byl posledním domem na příjemné cestě vedoucí do „Pruského“ Okresu. Cesta je sice již úplně zarostlá, ale letošní výstava vás zavede do těchto končin znovu.

Okolo Bečkovského potoka, který pramení v Čertově rokli a protéká celou osadou, stálo hned několik výstavných hostinců. Ubytovaní i nasycení výletníků zde nabí-

zela třeba restaurace U Moserova Prameny (Zur Moserquelle). Pokud byste se chtěli nejenom občerstvit, ale také pobavit, v restauraci pana Taubeho se každou neděli tančilo!

Dnes si bohužel na Bečkově pívko nebo jiné občerstvení nedáte. Nezbyvá, než se vrátit stejnou cestou do Bernartic alespoň na výbornou točenou zmrzlinu.

V našem Infocentru v Žacléři vás rádi vybavíme podrobnou turistickou mapkou a dalšími tipy na výlety.

*Na malý výlet zve Zuzana Luková
Turistické informační centrum Žacléř*

POKLADY ZE SBÍREK MĚSTSKÉHO MUZEA ŽACLÉŘ

Část sbírky žacléřského muzea tvoří nejrozličnější předměty dokumentující každodenní život předešlých generací. Nalezneme mezi nimi řemeslné nástroje, domácí potřeby, hračky, nábytek či dobové ošacení. V červnovém

pokračování seriálu s názvem „Poklady ze sbírek Městského muzea Žacléř“ vám představíme jeden ze vzácných exponátů, ženský lidový kroj, který skrze svůj příběh nechává nahlédnout do složitého období dějin kolem 2. světové války, jehož událos-

ti spojené s poválečným odsunem původního obyvatelstva německé národnosti tolik ovlivnily zdejší region. Kroj věnovala muzeu paní Friederike Prátoriová, rodačka ze Žacléře, která tím učinila nelehké rozhodnutí vzdát se pro ni tak cenného předmětu, se kterým má spjaté vzpomínky na rodinu, domov, životní radosti i útrapy. Ženský krkonošský kroj původně patřil paní Hildegard Weberové, mamince paní Prátoriové. Rodina Weberova zakoupila v roce 1914 požáříštní po Hostinci U Německého domu na žacléřském náměstí a během krátké doby vystavěla nový dům, ve kterém opět provozovala hostinec se stejným názvem. Otec rodiny, Hugo Weber, kromě pohostinské činnosti jeden rok působil ve funkci starosty. Kroj ušila pro Hildegard Weberovou žacléřská švadlena jako svatební šaty. Oděv z bavlněné měni-

vé látky zdobený výšivkami s rostlinnými motivy sestává z bílé blůzky, sametové šněrovačky tmavě zelené barvy, kabátku zvaného špenzr, sukně a bílé vyšíváné zástěry. Když byl rodině dne 17. dubna 1946 doručen rozkaz k vysídlení s upozorněním zabalit s sebou jen nejn nutnější věci, neváhala paní Hildegard a vzala si s sebou právě tyto šaty. Dlouhá léta byly pak schránovány rodinou v německém Marburgu an der Lahn. Po více než půl století se tak opět vrátily do Žacléře, aby našly místo v expozici Městského muzea Žacléř.

Se zajímavou historií nejen Hostince U Německého domu, ale i dalších pohostinských zařízení na Žacléřsku, se můžete seznámit na právě probíhající výstavě, která je v muzeu k vidění do 4. října 2020.

*Ilona Fidlerová
Městské muzeum Žacléř*

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Online výuka na naší škole

Šířící se epidemie onemocnění COVID-19, vyhlášení nouzového stavu vládou ČR a přijatá preventivní opatření vystavila vzdělávací systém ČR, školy, učitele, žáky a rodiče zcela mimořádné situaci. Naše škola má za sebou dva měsíce online výuky a někteří žáci se do lavic už zase pomalu vrací, byť v omezeném režimu. Během videohodiny má učitel zapnutý mikrofon a celá výuka je snímána prostřednictvím kamery. Žáci se navzájem vidí a přes video může probíhat výuka, diskuze i hodnocení. Právě vizuální kontakt a komunikace jsou velice důležité pro vzdělání a prosté zadávání úkolů k vypracování to nenahradí. Kromě klasické vzdálené výuky, poskytované přes Bakaláře v sekci Komens nástěnka, bylo touto formou do poloviny května ve všech třídách od 1. do 9. ročníku odučeno celkem 253 hodin. S videokonferencemi jsou učitelé spokojeni, hodiny jim dávají možnost dovysvětlit látku, díky výkladu mohou upozornit na to, co je důležité, vysvětlit a zároveň procvi-

čit nové učivo. Velký význam spočívá i v udržování kontaktů dětí s třídními učiteli i s ostatními vyučujícími. Většina tříd se schází v pravidelných termínech bez větších technických obtíží, žáci docela dobře zvládají na vyzvání zapínat a vypínat mikrofony i samostatně. Na základě reakcí žáků a rodičů má online výuka pozitivní ohlas. Vše, co bylo pro potřeby online studia za uplynulý týden vytvořeno, by mělo být rozvíjeno i nadále a stát se plnohodnotnou součástí klasického vyučování.

A. Skálová - Kučerová

Laboratorní práce

Vedle běžné výuky jsme se pustili i do přenosu laboratorních prací z fyziky, chemie a přírodopisu. Ve fyzikálních laboracích sedmáci sledovali měření vztahové síly a podmínky plování těles – tedy praktickou ukázkou fungování Archimédova zákona. Společně s osmáky jsme v rámci tématu kyselost a zásaditost roztoků odhadovali pH běžných nápojů. Následně jsme měřili

celkem 12 vzorků, mezi nimiž nechyběly ani Red Bull, Coca Cola, pivo nebo víno. Naměřené hodnoty jsme porovnávali s těmi odhadovanými a zjišťovali, který z nápojů je „největší kyselinou“. V botanických praktikách jsme se opět se sedmáky zaměřili na pozorování stavby rostlinného těla. S pomocí nově zakoupeného vizualizéru jsme provedli první online přenosy laboratorních prací. Všechny dopadly dobře. Z pozitivních reakcí žáků na provedené laboratorní práce máme radost a budeme v nich pokračovat.

R. Vlček

